

De graat waarover ze lopen is niet meer dan een voetstap breed. Links en rechts een afgrond. Een stap van de lijn en Barchan is wakker. De oranje zon brandt. Ouze volgt iedere beweging van Sal als een schaduw. Niet te vlug, niet te traag. Ze is duizelig en heeft de staart van de Kudo stevig vast, ze mag het ritme niet verstoren. Onhoorbaar en onvoelbaar, links, rechts, links, rechts. Al uren.

Sal heeft het met vier poten nog moeilijker dan ik, denkt ze.

Ze struikelt, de concentratie is verloren. Direct staat de Kudo stil.

‘Geen beweging! Barchan gaat zingen!’

De heuvel gromt als de eerste zandkorrels links en rechts vallen. Korrels vormen beekjes. Sneller wordt de stroom, hoger de toon. Het zand gilt als het onder hun voeten wegbreekt. Het valt, stuift en verduistert zingend de zon.

‘Volg me!’ Sal is nauwelijks te verstaan, maar het klinkt alsof hij in paniek is. Ze gilt dat hij rustig moet zijn, dat hij

het alleen maar erger maakt. Ze dwingt met al haar kracht, maar de paniek van de kudo is sterker. Ze rent achter de hengst aan en weet dat zijn staart niet los mag laten. Iedere stap in het zand klinkt als de donder die de dagelijkse regenbui op de tumbah begeleidt. Soms knetterend als ze rennen, soms laag als ze tot hun middel wegzinken. Maar Ouze hoort ook een lied. Het vertelt over stille beekjes, kabbelende rivieren, vriendelijke wind, gras, bloemen, kleuren, vrolijkheid en geboorte. Ze begint te zingen. Ze is buiten adem, maar al snel twinkelt haar stem in hoge tonen door het verstoorde zand. De Kudo stopt zijn razende galop. Even later begeleidt de bas van Sal haar en zingen ze het lied van de kudo die huiswaarts keren. Barchan luistert en mengt geluiden tot alle zandkorrels mee neuriën. Zingend gaat Ouze voorop, bassend volgt Sal. De oranje zon lijkt minder heet.

Als ze de top bereiken, houdt de wind zijn adem in. Ouze ploft neer en laat het dwarrelende zand op zich regenen. Het litteken op haar borst gloeit zachtjes, alsof het juweel wil zeggen dat het tevreden is. Ze is te uitgeput om dat prettig te vinden.

Zand reikt tot de horizon. In de diepte liggen tumbah als lichte vlekken in blauwzwart zand, duurvormgebouwen klein, bomen nietig. Zwart wordt vervagend grijs aan de horizon. Stilte, geur van zand. De heilige rivier beneden, slingerend. Bomen langs de grens van zwart en water, struikgewas. Waar is Pusat? Ze probeert ontspannen te blijven. Ze weet hoe de heilige stad er uitziet. De herinnering aan haar tijdreis is een plaatje in haar hoofd. De gebouwen,

het meer, de rivier, de bomen. Maar waarom kan ze Pusat niet zien vanaf de hoogste top in de heuvels van zand? Heeft ze zich vergist? Heeft haar gevoel haar bedrogen? Ze was uitgeput toen het woord Barchan in haar opkwam. Was het een onware gedachte? Het litteken gloeit alsof het haar wil geruststellen, maar Ouze begrijpt ook dat het haar niets over Pusat zal vertellen. Ze voelt dat ze boos wordt. Waarom heeft ze dagen door het zand geploegd? Waarom heeft ze de gevaren van Barchan doorstaan als ze hier Pusat niet kan ontdekken?

'Djinna!' fluistert Sal in haar hoofd. 'Daar beneden. In de kom van Barchan!'

Ze voelt de gekmakende energie al voor ze die ziet. Waarom vallen de Djinna nu aan en niet tijdens hun moeizame klim? Vlug denkt ze zich een schuilplaats. Het zand waait op en dwarrelt neer. Shiva van zand verschijnen, klein en onopvallend. Ze verdwijnen er onder. Ze dankt Barchan dat ze zijn zand mag dwingen.

'Wij weten dat je op Barchan bent. Kom tevoorschijn en wij vieren je ondergang, achae!'

De Djinna gieren rond de heuvel, hun energie knettert neer, zand verschuift en valt zingend omlaag. Al snel overstemen vallende korrels de gillende Djinna en klinkt een vergeten lied. Een lied zo oud als de planeet. Een lied dat Ouze kent, een lied dat de kudo kent. Haar stem begint als één lange toon die het zand doet luisteren. Niet lang daarna bast Sal de melodie, sterk en moedig. Ze weeft haar hoge stem rond die van Sal. Barchans zand zingt een derde stem. Ze vormen een harmonie die niet gebroken kan worden. De Djinna vuren met alle woede die ze in zich hebben. Plots is